

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

X. Si vir dixerit mulierem ab eo cognitam, & ipsa negauerit, standum est viri veritati, si id affirmauerit iuramento: & si ipsa nubili aetate proxima, alicui fuerit desponsata, non licet alicui de ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

taliter respondemus, quod si legitimus consensus ea solennitate qua fieri solet, præsentem scilicet sacerdote, aut etiam eius notario, sicut etiam in quibusdam locis adhuc obseruatur, coram idoneis testibus interueniat de præsentem, ita quod vnus ad alium in suam mutuo consensu verbis expressis recipiat, vtrimque dicendo: Ego te recipio in meam, & ego te in meum; siue sit iuramentum, siue non, non licet mulieri alii nubere: & si nupserit, & fuerit carnalis copula subsecuta, ab eo separari debet, & vt ad primum redeat, ecclesiastica districtione compelli, quamuis alii aliter sentiant, aliter etiam a quibusdam prædecessoribus nostris sit aliquando iudicatum.

27. Quest.
ultima.

C A P. IX. *Idem Vniuersaliensi episcopo.*

Meminimus nos ex parte tua quæstionem huiusmodi audiuisse, scilicet, vtrum illi qui se ad religionem coram episcopo deuouerant transituros, & habitum religionis susceperunt, si postmodum vxores duxerint, cogendi sunt eas dimittere, & ad ecclesiam, cui se contulerunt, redire. Super hoc vtique duximus respondendum, quod si quisquam qui se religioni deuouerit, & habitu suscepto professionem fecerit, postmodum aliquam sibi copulauerit, est ab ea cogendus recedere, & ad ecclesiam, cui se contulit, debet sine contradictione transire. Verum si habitum non suscepit, nec professionem, sed solummodo votum fecit, & se ad religionem transiturum promisit: licet postea matrimonium contraxerit, non est ad ecclesiam cogendus transire, & matrimonii votum rescindere.

Infra de
monachis
in probatio-
ne susceptis.

C A P. X. *Idem Noruicensi episcopo.*

Continebatur in literis tuis, quod cum quædam puella infra nubilem ætatem cuidam viro in vxorem tradita fuerit, & ab ipso traducta parentibus assentientibus eam legitimæ ætatis existere, hæc ad nubilem ætatem perueniens, alii nubendi licentiam postulauit, asserens se in eundem virum nullatenus consensisse: prædictus vero vir e contra proponit, quod licet eadem puella nondum forte annum duodecimum attigisset, cum tradita fuisset ei in vxorem, vsque adeo tamen fuit ætati proxima, quod ipsam carnali commixtione cognouit. Inde est, quod cum ipsa eidem vi-

ANNO
CHRISTI
1179.

ro dicit se incognitam, & ita nos consuluisti, vtrum alii possit nubere: taliter respondemus, quod cum in decretis habetur expressum, quod si vir dixerit quod vxorem suam cognouerit, & mulier negauerit, viri standum est veritati. Vnde præfato viro qui se dicit præfatam puellam cognouisse, fides est habenda, si id iuramento firmauerit: & si fuerit proxima duodecimo anno, vel circa duodecimum annum, & cum suo consensu & voluntate parentum desponsata & benedicta fuerit, & cognita ab eodem viro, separari non debent, præsertim cum parentes ipsam legitimæ ætatis faterentur. Si vero puella infra nubilem ætatem & atati non proxima, alicui desponsata fuerit, benedicta atque traducta, non licet alicui de consanguinitate illius, cui desponsata fuerit, eam ducere in vxorem: nec fas est eidem sponso, de consanguinitate puellæ sibi aliquam copulare.

Viri veritati
standum v-
bi sit.27. Quæst.
Si despon.

CAP. XI.

*Idem Norwicensi episcopo, & ** archidiaconis.*

Lator præsentium VV. parochianus vester sua nobis assertionem monstrauit quod cum in facie ecclesiæ quamdam mulierem viduam, A. nomine, legitime desponsasset, & carnali copula subsecuta, inter eos scandalum est subortum, cuius occasione prædictus vir ei debitum coniugale subtraxit: consanguinei dictæ mulieris hoc molestum habentes, coram vobis quæstionem mouerunt, proponentes quod mulierem inuitam & renitentem, nec ætatis aptæ matrimonio existentem, duxisset vxorem. Et quoniam idem vir vitam, sicut nobis proponitur, cupiebat agere dyscolam, deinde vtriusque studio interueniente, fuerunt minus rationabiliter separati. Nolentes igitur vt matrimonia canonice contracta, leuitate quadam dissoluantur, discretionem vestram per A. S. mandamus, quatenus si vobis constiterit, prædictos virum & mulierem per iudicium ecclesiæ non fuisse rationabiliter separatos, ecclesiamque deceptam, ipsos contradictione & appellatione cessante, faciatis sicut virum & vxorem in simul permanere.

CAP. XII. *Idem Pan. archiepiscopo.*

De illis autem, qui præfatis iuramento promittunt se